

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2280/2025
05.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Јанићијевић, адвокат из ..., против тужене ЈКП „Горица“ Ниш, коју заступа пуномоћник Ивана Павловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 823/25 од 16.04.2025. године, у седници одржаној 05.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против става 1. и 3. изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 823/25 од 16.04.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против 1. и 3. изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 823/25 од 16.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2950/18 од 17.12.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се обавезе тужена да јој на име разлике између исплаћене и припадајуће увећане зараде за прековремени рад исплати појединачне месечне износе ближе наведене у том ставу изреке са законском затезном каматом по месечном доспећу до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 349.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 823/25 од 16.04.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 2950/18 од 17.12.2024. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке пресуде, а предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужили на име неисплаћение увећане зараде за прековремени рад у периоду од фебруара 2017. године до маја 2018. године. Побийана одлука којом је тужбени захтев тужиле одбијен заснована је на утврђеном чињеничном стању да је тужила у спорном периоду остварила 62,5 сати вишка, али да је у истом периоду користила зарађене сате (152 сата), што представља 89,5 сати више коришћених зарађених сати од новозарађених сати, те да нема неисплаћених сати прековременог рада. Оспоравањем налаза и мишљења судског вештака, на чијем је налазу заснована побијана одлука и да послодавац није могао сам да остварене сате самоиницијативно преводи у прерасподелу, тужила оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, а то није разлог због ког може да се изјави посебна ревизија на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима у парницама из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се на основу одредбе члана 403. став 3. истог Закона, у зависности од вредности предмета спора побијаног дела.

Тужбу ради накнаде штете тужила је поднела 02.10.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 16.698,55 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора

побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиље није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**